

- 3) Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) pokrywa własne koszty postępowania w pierwszej instancji w sprawie T-817/17 i postępowania odwoławczego oraz koszty poniesione przez Boudewijna Schokkera w obu postępowaniach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 255 z 29.07.2019.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 4 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Koblenz – Niemcy) – Remondis GmbH / Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel

(Sprawa C-429/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 12 ust. 4 – Zakres stosowania – Zamówienia publiczne między podmiotami sektora publicznego – Pojęcie „współpracy” – Brak]

(2020/C 262/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Koblenz

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Remondis GmbH

Druga strona postępowania: Abfallzweckverband Rhein-Mosel-Eifel

Sentencja

Artykuł 12 ust. 4 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE należy interpretować w ten sposób, że nie można uznać, iż ma miejsce współpraca między instytucjami zamawiającymi, w sytuacji gdy instytucja zamawiająca wyłącznie odpowiedzialna na podstawie prawa krajowego za wykonanie zadania realizowanego w interesie publicznym na swoim obszarze nie wykonuje sama w całości tego zadania, do którego wykonania jest niezbędny szereg działań, ale zleca innej, niezależnej od siebie instytucji zamawiającej, która na swoim obszarze jest również odpowiedzialna za wykonanie tego zadania realizowanego w interesie publicznym, wykonanie jednego z niezbędnych działań za wynagrodzeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 26.8.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 4 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Cluj – Rumunia) – SC C.F. SRL / A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C

(Sprawa C-430/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zasady prawa Unii – Poszanowanie prawa do obrony – Postępowanie podatkowe – Korzystanie z prawa do odliczenia w zakresie podatku od wartości dodanej (VAT) – Odmowa prawa do odliczenia ze względu na nieodpowiednie zachowanie zarzucane usługodawcom podatnika – Akt administracyjny wydany przez krajowe organy podatkowe bez udzielenia zainteresowanemu podatnikowi dostępu do informacji i dokumentów stanowiących podstawę tego aktu – Podejrzenie oszustwa podatkowego – Krajowa praktyka uzależniająca skorzystanie z prawa do odliczenia od posiadania dokumentów potwierdzających innych niż faktura – Dopuszczalność]

(2020/C 262/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC C.F. SRL

Strona przeciwna: A.J.F.P.M., D.G.R.F.P.C

Sentencja

- 1) Ogólną zasadę poszanowania prawa do obrony przyjętą w prawie Unii należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy w ramach krajowych administracyjnych postępowań kontroli i ustalania podstawy opodatkowania podatkiem od wartości dodanej podatnik nie miał dostępu do informacji znajdujących się w jego aktach sprawy administracyjnej i uwzględnionych przy wydawaniu decyzji administracyjnej nakładającej na niego dodatkowe zobowiązanie podatkowe, a rozpatrujący sprawę sąd stwierdza, iż w wypadku niewystąpienia tej nieprawidłowości postępowanie mogłoby doprowadzić do odmiennego rezultatu, zasada ta wymaga stwierdzenia nieważności owej decyzji.
- 2) Zasady regulujące stosowanie przez państwa członkowskie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (VAT), w szczególności zasady neutralności podatkowej i pewności prawa, należy interpretować w ten sposób, że – w przypadku istnienia zwykłych, nieudowodnionych podejrzeń krajowego organu podatkowego co do rzeczywistego dokonania transakcji gospodarczych, w wyniku których wystawiono fakturę – stoją one na przeszkodzie temu, aby podatnikowi będącemu odbiorcą owej faktury odmówiono możliwości skorzystania z prawa do odliczenia VAT, gdy nie jest on w stanie przedstawić – poza rzeczoną fakturą – innych dowodów na rzeczywisty charakter dokonanych transakcji gospodarczych.

(¹) Dz.U. C 288 z 26.8.2019.

**Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 4 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Poznaniu – Polska) – Kancelaria Medius SA
z siedzibą w Krakowie / RN**

(Sprawa C-495/19) (¹)

**[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Artykuł 7 ust. 1 – Kredyt
konsumentki – Kontrola nieuczciwego charakteru warunków umownych – Brak stawiennictwa
konsumenta – Zakres kognicji sądu]**

(2020/C 262/13)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kancelaria Medius SA z siedzibą w Krakowie

Strona pozwana: RN

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że – w sytuacji gdy sąd orzeka w drodze wyroku zaocznego w związku z niestawiennictwem konsumenta na rozprawie, na którą został wezwany – stoi on na przeszkodzie takiej wykładni przepisu krajowego, która niemożliwia sądowi rozpoznającemu powództwo wniesione przez przedsiębiorcę przeciwko temu konsumentowi wchodzące w zakres stosowania tej dyrektywy przeprowadzenie środków dowodowych niezbędnych do dokonania z urzędu oceny nieuczciwego charakteru warunków umownych, na których przedsiębiorca oparł swe roszczenie, w wypadku gdy sąd ten poweźmie wątpliwości co do nieuczciwości tych warunków w rozumieniu omawianej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 337 z 7.10.2019.